

Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

Artykuł "|Projev, se ktrm souhlasime"

Liczba stron oryginału

2

Liczba plików skanów

3

Liczba plików publikacji

3

Sygnatura/numer zespołu

TR 031.087

Data wydania oryginału

1910

Projekt/Sponsor digitalizacji

Dofinansowano ze środków WPR Kultura+

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY

KULTURA+

01 001
Digitalizacja

Vychází denně v 6 h. ráno,
pondělí o 12. hod. polední,
v neděli s přílohou:
„Dělnická Besídka“.

Redakce

Myslíkova ul. 1959-II. (15 n.)
Rukopisy se nevracejí.

Administrace

Myslíkova ul. č. 1959, přijímá
předplatné a inseráty.
Inserční doklady musí být
objednány.

PRÁVO LIDU

Ústřední orgán československé sociálně demokratické strany dělnické.

Telefon č. 2122.

Pošt. spoř. čís. 41.877.

Motto: „Vlastní síla“.

Císlo prodává se
v Praze i na venkově:
ve všední dny za 6 h.,
v neděli za 8 h.

Předplácí se v Praze

s donáškou do domu:
na měsíc . . . K 1-80
na čtvrt roku . . . 5-40

Poštou v Rakousku:
na měsíc . . . K 1-80
na čtvrt roku . . . 5-40

Do Německa:
na měsíc . . . K 2-40
Do ostatních států:
na měsíc . . . K 3-—

Dnešní číslo vyšlo o 10 stranách.

Projev, se kterým souhlasíme.

Ústecký list německých soudruhů ze severních Čech, „Volksrecht“, uveřejňuje tento projev:

„Pražská městská rada zanáší se úmyslem zrušit pobočné třídy na německých obecních školách v Praze, zřejmě proto, aby ušetřila náklady. To působí tím podivuhodnějším dojmem, když se uváží, že táž městská rada nemá jindy ve zvyku tak šetřit, jak dokazuje známá rourová aféra a skandal s pověstným reprezentačním domem. Proti tomuto škole nepřátelskému opatření, které by německé obyvatelstvo Prahy citelně poškodilo, jest nutno samozřejmě rázně protestovati. Němečtí sociální demokraté v Praze zabývali se právě touto záležitostí a usnesli se na této resoluci:

„Němečtí sociální demokraté v Praze jakožto část pražské německé menšiny protestují co nejrozhodněji proti zrušování pobočných tříd při německých obecních školách pražskou městskou radou zamýšlenému, jímž by bylo omezeno a zrušeno právo příslušníků německé menšiny v Praze, dávat vychovávat své děti ve vlastním mateřském jazyku.

Jako mezinárodní sociální demokraté, kteří bez předsudků stojíme vůči národnostním sporům, setrváváme na zásadním stanovisku, aby každé národní menšiny v tomto státě bylo právo na minoritní školy zachováno a obražujeme se proti tomu, aby obecné školy, jediného prostředku pro vzdělání dělníků, bylo zneužíváno za rejdiště pro šovinistické snahy.

Tak jako jsme jako německá minorita rozhodnutí vždycky hájili své právo na vlastní školy, tak jsme také ochotni vždycky a všude přiznávat toto právo minoritám druhých národností v tomto státě a jsme přesvědčeni, že tak plníme povinnost, které z mezinárodnosti pro nás vyplývají.

Německá sociálně demokratická okresní organizace v Praze.

Opakujeme, že s tímto projevem německých soudruhů úplně souhlasíme. Souhlasíme s tou jeho částí, kterou se protestuje proti tomu, kdyby z důvodů šovinistických mělo být zkracováno právo německých dětí, navštěvujících v Praze obecné školy, na výchovu v jejich mateřském jazyku. Projev německých soudruhů sám nepřímou doznává, že dosud se tak neděje, nýbrž že městská rada teprve „zanášá se tím úmyslem“, ale uznáváme už i v tomto stadiu za samozřejmé, když němečtí soudruzi jsou na stráži, aby jakémukoli pokusu o porušení práva zabránili.

Ano, my jdeme dále a pravíme otevřeně: Uznáváme nejen za samozřejmé právo německého dělnictva starati se o uplatňování zásady výchovy německých dětí v řeči mateřské pro německou minoritu v Praze, nýbrž uznáváme současně za povinnost svou, za povinnost českého dělnictva ihned se všim důrazem vystoupiti aktivně, kdyby státi se mělo cokoliv — znovu pravíme: dosud se tak neděje — čím by měla být zmařena možnost příslušníků německé menšiny v Praze, aby své děti zcela volně mohli nechat nejen na obecních, ale i na vyšších školách, v mateřském jazyku vychovávat. V tom právě je rozdíl, který nás dělí od názorů, které v posledních letech k neštěstí pro stranu následkem jednostranného pojmání věci šířeny byly soustavně do německého hnutí z určitých kruhů vídeňských, od názorů oportunistické taktiky ve věcech národnostních. Je-li nějaký požadavek věcně oprávněný, nesmí hnutí jedné národnosti se domnívat, že splní svou povinnost z mezinárodnosti plynoucí, když pouze strčí soudruhům té národnosti, která se práva domáhá, aby sama za ně bojovala; v tom případě nesmí hnutí národnosti, o kterou se třeba přímo nejedná, považovati věc práva za věc sobě vzdálenou, cizí, nýbrž jest povinno stejně o ni se zasaditi. Můžeme uvést, že česká strana připravuje celou akci proti jakémukoli šetření, které související se zemskou finanční krizí mělo by vliv na potřeby obecného školství, a že samozřejmě v Praze a nikde jinde ani nás nenapadne, abychom dělali snad rozdíl mezi aktivní obranou skutečných potřeb škol českých a skutečných potřeb škol německých. O tom ani nemluvíme, že by i taktického stanoviska českého měšťáctva bylo svrchované nezodpovědným, kdyby chtělo nyní nějak německé školství na uspokojení oprávněných potřeb zkracovat a tím pro německo-nacionální šovinismus opatřovati důvody.

Spravedlnost může být jenom jedna a k jedné věci mohou míti sociální demokraté jen jedno stanovisko. Byť i byli různých národností, byť i z důvodů politické účelnosti měli samostatné organizovanou stranu! Tato věcná jednota v názorech a praktickém plnění programu jest mnohem důležitější než otázka organizační formy. A tuto věcnou jednotu právě stále více ohrožuje taktika oportunismu ve věcech národnostních, kterou část německých, rozhodujících soudruhů od několika let považuje za dogma. Agitačně sice tato taktika ve Vídni a Dolních Rakousích pro okamžik není pro německou stranu bez úspěchů, ale vychovávajíc nesprávně německé dělnictvo, zakrývajíc mu otevřené rány národnostních problémů, činí je poněkud méně způsobilým, aby splnilo dějinný úkol při národnostní reorganizaci říše a při hlavních politických rozhodnáních doby nejbližší příští. Činí stále chladnějším, cizějším poměr mezi massami českého a německého proletariátu, podryvává vzájemnou důvěru, způsobuje, že i spory z jiných věcných důvodů vzniklé mimoděk nabývají obalu z části aspoň národnostního, a tak do budoucnosti jak pro strany jednotlivých národností, tak pro hnutí v říši jako celek nenápadně, ale ustavně připravuje obtíže budoucnosti tak dalekosáhlé, že by při nejmenším nejvážnější a nejzodpovědnější hlavy ve Vídni aspoň nyní, když už je hodně pozdě, měly uvažovat, zda tyto pohromy hrozící v budoucnosti jakýmkoliv okamžitým agitačním úspěchem dají se vyvážit.

Tyto poznámky považovali jsme za vhodné připojit k první části resoluce německých pražských soudruhů. A jako s touto, tak stejně souhlas a uspokojení vyslovujeme nad částí druhou, kterou považujeme za doklad, že aspoň němečtí soudruzi v Praze, kteří znají na vlastním těle palčivou otázku menšin a kteří z bezprostřední blízkosti znají povahu českého hnutí, dovedou národnostní záležitosti i u německých národností posuzovati jinak, než jak je posuzuje jednostrannost a opravdu do jisté míry místní krátkozrakost vlivuplných německých soudruhů ve Vídni. „Jako jsme jako německá minorita rozhodnutí vždycky hájiti své právo na vlastní školy, tak jsme také ochotni vždycky a všude přiznávat toto právo minoritám druhých národností v tomto státě.“ „Jako mezinárodní sociální demokraté setrváváme na zásadním stanovisku, aby každé národní menšiny v tomto státě bylo právo na minoritní školy zachováno, a jsme přesvědčeni, že tak plníme povinnosti, které z mezinárodnosti pro nás vyplývají.“ Tato slova, která skoro vypadají jako stesk, pronášený do Vídně soudruhy znajícími vážnost situace a vědomými si zodpovědnosti, kterou za dnešní situace každý jednotlivec má, s radostí čteme v projevu německých sociálních demokratů, s dvojnásobnou radostí v projevu organizace německého dělnictva v Praze, nejbolestnějším ohnisku všech národnostně sporných otázek.

Práli bychom si, aby toto stanovisko stalo se v německé straně tak všeobecným, tak samozřejmým, jako je na př. za samozřejmé považuje vůdce říšsko-německé sociální demokracie soudr. Bebel. Aby pro přední činitele německého hnutí v Rakousku nebyla jen okamžitá parlamentární nouze matkou pokroku v národech, nýbrž hluboké přesvědčení a zápal pro právo, ať o ně bojuje kdokoliv, kdekoliv a ať si boj za právo vyžaduje překonání sebe větších okamžitých taktických nepřijemností. Nikdy jsme nepochybovali, že německé dělnictvo ve svých massách a v přirozené své podstatě jest vzdáleno jakémukoliv nacionálnímu šovinismu a nacionální nespravedlnosti. Tím více je nám líto a tím větší rozhořčení v nás bývá, kdykoliv vidíme, že soustavou, pevnou a vědomou taktikou zamlčování, obcházení, skrucování sporných národnostních záležitostí, taktikou tendenčního referování o činech a motivech českého hnutí, potlačování každého, i neoficielnějšího projevu české strany, který by byl býval mohl vyvolat aspoň kritické přemýšlení, když takovýmto způsobem massy německého dělnictva proti své přirozenosti, proti své vůli, bez svého vědomí zatlačovány jsou na dráhy vedoucí k velmi pochybným koncům, což pak přirozeně i do řad českého dělnictva vnáší určité účinky.

Jsmo zvědaví, zda projev místní německé organizace pražské nebude redakcí vídeňské „Arbeiter-Zeitung“ stejně přehlédnut, bagatelisován a umlčen jako projev výkonného výboru celé české strany. Kdyby se tak stalo, pak myslíme, že by se přece i mezi německými soudruhy v Čechách, kterým nejvíce na ustálení poměru mezi německou a českou stranou záleží, našel někdo, u koho by tato taktika vyvolala pochyby.

řádek, pravil, že není třeba, aby český sněm byl nyní dělným, poněvadž prý i tak, když dělným nebude, dostane se mu dosti peněz, budou-li povoleny nové daně. O všeobecném právu hlasovacím pro sněm český ovšem ani slovem se nezminil, mnoho se však chlubil vládní většinou, která prý jest ochotna povolit mu daně. Ve skutečnosti pouze německo-nacionální svaz vydal dnes komuniké, podle kterého jest ochoten vyříditi dan z kořalky; ohledně daně z příjmů neusnesl se ještě na podmínkách, za kterých by prý ji mohl povolit. Mnohem vážnější zpráva dochází v pozdních hodinách nočních z polského klubu.

Polské kolo schválilo o 11. hodině noční tuto resoluci: Polské kolo bere na vědomí zprávu předsednictva o stavbě průplavů a ukládá předsednictvu, aby setrvalo na svém stanovisku, aby s veškerou rozhodností trvalo na provedení zákona o průplavech a aby nepřipustilo další odklady tohoto zákona.

Dnes je 22. června a do 24. má vláda zadati první stavby. Do této doby musí býti tedy rozhodnuto nejen o osudu finančního plánu, nýbrž také o osudu celého ministerstva Bienertova. Bienert byl také dnes ráno přijat císařem.

Konec schůze ve tři čtvrti na dvanáctou hodinu v noci byl na nejvyšší bouřlivý. Po celou čtvrt hodiny trvala srážka mezi německými sociálními demokraty a českými radikály. Ačkoli při včerejším hlasování spílal posl. Buřival agrárníkům, že hlasovali proti resolucím soudr. Tomschika, ujalo se „České Slovo“ agrárníků, obhajuje je, a přičiňuje docela živou zprávu, že prý hlasovali jen proto proti resolucím, poněvadž pět sociálních demokratů ve výboru chybělo a jich vlastní vinou resoluce ve výboru padly.

Nejprve soudr. Hackenberg a po té soudr. Seitz vyvrátili toto tvrzení „Českého Slova“, dovádějící se svědectví předsedy Chiariho a dovozující zápisy, že ve výboru bylo tehdy přítomno 33 členů, z nichž bylo 30 při hlasování a hlasovalo 19 proti, 11 pro resoluce Tomschikovy. Soudr. Seitz pravil, že jaktživi němečtí soudruzi nevěřili, že by česká strana radikální mohla býti tak schátralá a pracovati tak nemravními prostředky, jak ji čeští soudruzi ličili. Přesvědčili se však o skutečnosti toho. Sám poslanec Choc musel posleze, jsa usvědčen, dáti se na ústup a odvolával. Seitz to konstatoval jako poslední zbytek studu, za což si odnesl předsedovo napomenutí.

Předseda dr. Pattai zahajuje schůzi v 10 hod. 15 min.

Po přečtení došlých spisů přechází se k pořadu jednání, t. j. pokračuje se v debatě o státním rozpočtu. (Skup. IV.)

Ministr financí dr. ryt. Biliński poukazuje na to, že rozpočet na r. 1910 má deficit, stanovený ve

Ministr: Protože zemský sněm v Čechách toho času nemůže zjednatí pomoc, jest zrovna šťastnou náhodou, že zvýšením daně z lihu království českému ipso facto bez zvláštního usnesení, bez zvláštního opatření dostane se zemi obnosu na Čechy připadajícího.

Posl. Seitz: Aby nepořádek tam dále trval.

Ministr: . . . aby správa země mohla dále existovati, aby služné učitelům se vyplácelo, aby byla udržena zemská správa, k níž pan kolega přece musí míti lásku.

Posl. Němec: Zajisté, excellence, avšak pak zemský sněm uvolníti.

Posl. Seitz: Říšský parlament není kurátorem zemí.

Ministr: Dosud se to přece dělo. Též roku 1901 bylo zvýšení daně z lihu přikázáno zemím.

Posl. Seitz: To bylo ovšem před všeobecným právem volebním.

Ministr: Uvidíme, zdali parlament všeobecného práva volebního nebude chtíti zemím pomoci.

Posl. Němec: Privilegovaným sněmům zemským zajisté nikoli.

Ministr: Nevyrídíte-li dan z lihu, nebude zemím pomozeno, nevyrídíte-li dan z příjmů ani jiné daně, nebude státu pomozeno. Vládě nezbyvalo by pak ničeho jiného, než seškrtati jednotlivé rozpočty tak, aby se s příjmy vystačilo.

Posl. Němec: Kromě militarismu. Vojenské požadavky se neškrtají.

Ministr: V listopadu konají se delegace. Naskytne se vám příležitost požadavky ty tam seškrtati. To jest vaše parlamentní právo, nikoli moje.

Posl. Němec: To též učiníme!

Posl. Höger: To nepřijde! (Veselost.)

Ministr prosí opět za vyřízení všech předloh daně dědičné, daně z lihu, daně z minerálních vod a ze sodovky.

Posl. Čech: Ta též ještě žije?

Ministr financí sděluje na to se zřetelem na návrhy, pronesené ve výboru rozpočtovém, že od 1. září nebo nejspíše od 1. října budou též pensisté a pensistky starého stylu pojeti do nového pensijního normálu dělníků zaměstnaných v tabákových továrnách, dále že ministerstvo uvažuje velmi bedlivě o otázce zlepšení mzdy dělníků solivarenských. Dlužno doufati, že osmi-hodinová doba pracovní zavedená již částečně v alpských solivárnách bude zavedena též v solných dolech halických. Rovněž pomýšlí se na zvýšení základní mzdy veškerého solivarenského dělnictva, což bude vyžadovati velmi značného nákladu. Ministr pojednává pak o otázce ministerských pensí, která proti všemu očekávání zvířila tolik prachu. Ministr předložil soupis ministerských pensí nejen z rozpočtové a daňové-právní důvodů, ale též proto, poněvadž o domněle vysokých ministerských pensích se tolik vypravovalo, že bylo na čase odhaliti pravdu. Naproti námitce, že jednotliví ministři dostali více nežli plnou pensí, ministr konstatuje, že od r. 1873 byly platy všech státních úředníků vyjma příjmy ministrů zlepšeny. Musí se připustiti, že plat ministra není tak neobyčejně vysoký u porovnání s jeho postavením a se způsobem jeho života. Sta a tisíce případů se vyskytují, kdy úředníci cestou milosti dostanou více. Od desítek se praktikuje, že vysoce zasloužilým úředníkům, u nichž toho majetkové poměry vyžadují, a ani ministři nejsou z domu všichni magnáti — dostávají z milosti přírůstek k pensí. Proč právě ministr, který skutečně má ve svém životě těžké postavení, a jehož příjmy se nezvýšily (!) (Výkřiky), který po dlouhé služební době dostal ke své pensí přírůstek, se vylučuje za nepoctivého muže? Děje se tedy ministrům v tomto seznamu uvedeném křivda, vytýká-li se jim nenáležitá pense, protože se přece po této stránce s nimi jedná jako s jinými úředníky. (Výkřiky u sociálních demokratů: Nejsou přece všichni úředníky!) Posl. Staehura prohlašuje, že strana jeho povolí rozpočet, až bude vyhověno oprávněným stížnostem Rusínů.

Posl. ryt. Pantz uvádí, že celní politika agrární ústředny osvědčila se naprosto pochybnou. Budiž zabývána politika, při níž žily by města a venkov v pokoji a svornosti.

Posl. Rošker vyslovuje se proti dani z vína a prohlašuje, že dokud nestane se slovinskému národu v hospodářském a kulturním oboru po právu, bude řečníkův klub hlasovati proti rozpočtu. (Pochvala.)

Posl. Tonelli žádá, aby schodek byl hrazen větším zdaněním movitého kapitálu.

Posl. Myslivec prohlašuje, že jeho strana nepovolí nynější vládě rozpočet, protože vláda tato chová se v národním, hospodářském a dokonce v kulturním směru nepřátelsky k českému národu. Dokazuje to na jazykové praxi v Čechách. Přechází pak k použití rakouského vojska při uherských volbách a prohlašuje, že jako Slovan nemůže mlčeti k tomu, že nyní tři miliony Slováků v Uhrách mají pouze tři poslance. Z toho je vidět, co děje se v zemi, kde dostali se k vládě židé!

Posl. Kuranda: Jedenáct židovských poslanců!

Posl. Václav Myslivec: Židovský tisk je rozhodujícím a židé ovládají celou zemi!

Posl. Kuranda: Jak známo jest Khuen zionistou! (Veselost.)

Posl. Myslivec poukazuje v závěrku na rozvrat lidové strany v Uhrách následkem jejího spojení s Apponyim a Košutem.

Posl. šl. Stransky: A s Pollakem Apponyim!

Posl. dr. Mahler: Polonyi nebyl nikdy židem, je to arijec, patří úplně vám!

Předseda žádá, aby řečník nebyl vyrušován.

Posl. dr. Stand: Proč nepřerušujete, vyhrožuje-li se pogromem? A zde bylo vyhrožováno pogromem! (Četné výkřiky.)

Posl. Václav Myslivec: Není vyloučeno, že dojde také v Rakousku k pogromu, budou-li se zde židé chovati jako v Rusku!

Posl. dr. Stand: Nedáme si vyhrožovati pogromem! Pane předsedo, proč takové vyhrážky strpíte?!

Předseda: Rekl-li řečník něco, zač má býti volán k pořádku, mohu teprve ze stenografického protokolu zjistiti jeho slova.

Posl. dr. Stand: Vyhrožoval pogromem! (Četné, dlouho trvající výkřiky. Hluk.)

Posl. Myslivec prohlašuje konečně, že osud lidové strany v Uhrách může býti výstrahou spřízněným stranám v Rakousku před tím, aby se nespolečovaly s nějakým Hockem, Kurandou, Ofnerem a jinými židy a neničily tak svoji krásnou minulost.

Posl. dr. Skedl urguje stavbu nové university v Černovicích.

Posl. dr. Baxa mluví podrobně o jazykové praxi u soudů v Čechách.

Posl. svob. pán Battaglia prohlašuje, že v oboru petrolejového průmyslu jest vláda povinna zásáhnouti organisátorsky a postaviti tento průmysl na takovou základnu, aby odstraněna byla většina škoda nynější anarchie.

Posl. Hackenberg opřel se v polemice s finančním ministrem jakémukoliv zvýšení nepřímých daní.

Posl. dr. šl. Oberleithner zdůrazňuje nutnost reformy daně akciové. Řečník navrhuje resoluci ve smyslu svých vývodů. Jméno posl. Pergelta navrhuje řečník resoluci o včasné vyhotovení předlohy daně domovní berní výborem se zřetelem na zásadu, že nastane dalekosáhlé ulehčení břemen domovního majetku. Řečník brojí pak proti resoluci Adlerové o menšinových školách, jež neznamena žádné řešení problému a zamotává spíše ještě více choullostivou otázku. Německý národní svaz nemůže tudíž přistoupiti na tento návrh.

Po posl. Pacherovi mluví ještě posl. Höger, který pojednává o špatné situaci dělníků ve státní tiskárně. Řečník navrhuje resoluci, kterou se vláda vyzývá, aby konečně jednou věnovala svoji úplnou pozornost mzdovým a pracovním poměrům ve státní tiskárně a odstranila nepřístojnosti již po leta trvající. (Pochvala u sociálních demokratů.)

Pak debata byla skončena. Generálními řečníky zvoleni byli poslanci Spadaro a Daszyński.

Hlavní řečník proti posl. Daszyński podporuje jménem polských sociálně demokratických poslanců co nejvíceji menšinový návrh posl. dra Adlera o menšinových školách a polemizuje pak zevrubně s dnešními vývody ministra financí. Považuje zejména za neslýchané, že ministr financí chce na 10 let stabilisovati zvýšení osobní daně z příjmů, odmítá, že privilegovaným zemským sněmům budou dány k dispozici nové peníze povoleným zvýšením daně z kořalky a uvádí na četných příkladech, že veškerá politika vládní jest velkokapitalistickou, jak se to jeví také v otázce petrolejářského průmyslu. Ministr klame se velice, myslí-li, že mu budou povoleny ještě před počátkem prázdnin nové berní předlohy. Řečník zastává se rozhodně stavby vodních cest, při čemž poukazuje na opětovné usnesení poslanecké sněmovny o provedení zákona stran vodních cest. Také rozpočtový výbor schválil letos resoluci pro stavbu dunajsko-oderského průplavu.

Odvolává-li se vláda na resoluci panské sněmovny, táže se řečník, jakým právem se dostavují ministři do výboru panské sněmovny k rokování o předloze, jež nebyla poslaneckou sněmovnou ještě vyřízena? Polský klub nemůže si dáti něco takového za žádných okolností libiti, a bylo by největší korupcí, kdyby si Polský klub dal odkoupiti provedení zákona o vodních cestách jinými kompensacemi. V dalším průběhu své řeči bičuje řečník politiku Polského klubu a byl volán předsedou k pořádku pro slovo „lokajové“, kteréžto označení řečník s politováním odvolává.

Řečník poukazuje konečně na práni sociálních demokratů stran provedení zákona o vodních cestách. (Hlučná pochvala a potlesk u sociálních demokratů.)

Následují pak věcné opravy poslanců Kaliny a Seitze, při čemž došlo k velmi rozčileným hádkám mezi českými radikály a sociálními demokraty. Posl. Seitz byl volán k pořádku. Rokování bylo pak přerušeno a pokračovalo se v debatě o pilném návrhu posl. Lisého.

Příští schůze zítra v 10 hod. dop.

Konec schůze ve 3/12. hod. v noci.

První schůze nového říšského sněmu uherského.

Dnes schází se říšský sněm uherský k první schůzi. Bude to schůze krátká, určená k vyřízení prvních formalii. Dle starého zřízení bude řádná první schůze až 25., kdy přečtena bude trůnní řeč. V pondělí odevzdají poslanci mandáty a vylosují se sekce. V úterý bude následovat volba předsednictva, meritorní jednání sněmu počne 1. července.

V novém říšském sněmu uherském, v němž zasídlá 314 poslanců, bude míti Khuen Héderváry